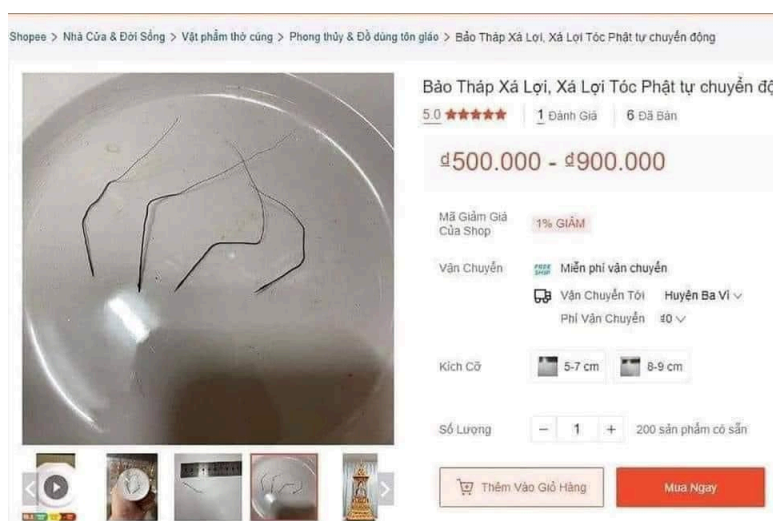

Nguyễn Hồng Lam - Ba Vạ Thương Cục ngoại truyện

Nguyễn Thông - Báo hại, báo cô, báo đời

29/12/2023

"Chuyện xa xưa xa xưa chưa có hồi kết, đến nay còn tiếp diễn, được ghi trong Lĩnh Nam chích quái tân truyện, hồi... cuối 2023. Ghi lại để mua vui, chúng sinh có muốn comment thì mặc sức. Tuy nhiên, chớ có đoán già đoán non gán tên đất tên người cho thực tại mà bé cái lằm, lỡ trúng thì cũng chẳng hay ho gì cho lắm, chỉ nguy cơ gây phiền phức. Đăng xuất thật đấy, bớt giỡn! Tất tạt quan nhân đương triều, cao nhân cao phẩm trong tầng giới, cao thủ trong giang hồ đều ngậm tăm thì phàm nhân cũng chớ lằm lờ".

Huyền sử kể rằng, ngày xưa ngày xưa, tức là tính từ ngày hôm qua trở về trước, thiên hạ từng bừng chuẩn bị đại lễ kỷ niệm 760 năm ngày Sơ tổ Trúc Lâm, Phật Hoàng Trần Nhân Tông Đản sinh và tưởng niệm 710 năm Ngài nhập Niết Bàn.

Ở xứ Ba Vạ xa xôi, không xa chốn bồng lai u mê khốn khổ bên bờ biển có nghìn hòn đảo thuộc Đại Vệ Quốc, có một tỳ kheo thuộc hàng "tài (bộ bối) năng đức mỏng". Thầy (tự xưng) vốn xuất thân học trò Kinh bang Tế thế Đại Viện ở Kinh Đô nên có khả năng đoán trước thiên cơ... hội, bèn nghĩ ra cách vật lông đại chúng.

Xét thấy kim ngân giá đang thăng thiên ngất ngưỡng, trong khi đoán vàng trong dân chắc vẫn còn nhiều lắm, kẻ khoác cà sa này bèn cau mày bóp trán nghĩ cách lừa gà về phía Sa môn Thương cục mà ngài đang làm CEO, tức là chủ.

Ngặt nổi, Thương cục tuy đồ sộ lộng lẫy, song bốn phái dù đầy tai tiếng vẫn không có phẩm trật, uy tín gì trong Ngũ đại Sa môn, không xứng, biết lấy tư cách gì để làm minh chủ tập hợp quần hùng, bá tánh. Thầy dự là phải lên đến 2-3 vạn quần anh tụ hội mới may mắn lớn. Làm được như thế may ra thân đang bị lắm kẻ coi là một ma tăng mới có cơ hội triển công lực xứng tầm một thái minh Tổng Đàn chủ?

Quả thật trí chẳng cao thâm, pháp độ tầm thường, công đức vô lượng thì tuyệt nhiên không có, nhưng sau mùa an cư kiết hạ, kim ngân vạn lương, thầy đâu có thiếu. Một đêm nọ, bật nắp Vờ Tu bửu bối, khi huỳnh quang vừa lóe, thầy đã cười giòn khanh khách: “Ta đã có cách. Giờ đã thử đắc bí kíp Cọng Long linh tinh kinh, thiên hạ này còn phải chia phần với ai nữa”.

Ngay đầu mùa thu, CEO đã chủ và một loạt hộ vệ trung bình thử, mưu mòng chước dầy đã rầm rập lập các thương đoàn, tiêu cục tỏa đi khắp nơi, mạnh tay phát mì Ba miền, Gấu Đỏ, bánh Chocopie, nước cam lồ có gaz (cho nó hiện đại) cho dân nghèo khắp xứ phía Tây ngoại Đông Vệ Quốc.

Với cao nhân xứ khác, chúng đệ tử của thầy không ngại quỳ gối dâng lễ, ngoài bánh và mì còn dâng thêm một mật thư phong kín, chúng sinh tầm thường thì đoán gọi đúng là phong bì. Phần thầy, không ngại đường xá xa xôi, thập phần cảm dỗ, cười mây đạp gió hạng C đi hết Tây Phương, Tây Trúc, Tây Oan (Taiwan), Tây nào cũng coi là chốn cực lạc, quyết thỉnh cho được chân kinh.

Cuối cùng thì bí kíp cũng về tay. Thầy chọn ngày lành tháng tốt (giờ thì khỏi, vì giờ nào cũng coi là hoàng đạo) trưng ra giũ Ba Vạ Thương Cục một cong lông ngo ngoe có khả năng tự co tự duỗi, được coi là xá lợi tóc của Phật Tổ từ 2600 năm trước, vốn là bảo bối của một thương đoàn tối cổ trên đất Burma. Những 2,6 thiên niên kỷ thì kinh rồi. Tất nhiên, đã là tóc thì không có cách nào tự phát kim quang giữa ban ngày, trừ dây tóc bóng đèn điện, cho nên nó phải có công năng đặc dị, tự dựng đứng hay uốn éo là đúng quá rồi.

Đấy, chúng sinh còn chần chừ gì nữa mà không xếp hàng chiêm bái. Và tất nhiên, muốn thụ đắc công đức vô lượng rồi hồi hướng đi đâu mặc sức, thì đầu bẳng là nên và phải cúng dường! Bí kíp là cúng dường! Đổi lại, Thương Cục miễn phí vào cửa, cơm chay và nước cam lồ đóng

chai nhựa PET cũng phát miễn phí luôn. Thoắt một cái, khốc một hơi, mọi phàm nhân đều tự tin đã hóa cao nhân, vì đủ cơ duyên hồng phúc tận mắt ngó thấy cọng lông run rẩy.

Những 4-5 vạn chúng sinh đã tụ hội, chiêm bái. Số còn lại không đến không sao. Số tài khoản của Thương Cục luôn được nhắc đi nhắc lại và công khai minh bạch. Và chúng sinh thì hoàn toàn có thể thực hành hạnh thí bằng cách chuyển khoản. Chuyển khoản là phương thức tu tập rất hay, rất nhanh tinh tấn, đầy tính chữa lành và an toàn, bởi số ngân lượng của bá tánh thập phương gửi về, chỉ thầy mới được biết. Cứ ai chuyển khoản thì sẽ được thầy truyền... password để đăng nhập Niết Bàn. Giữ thần sắc bình thản, trong bụng thầy thường trụ cả một vũ trụ cực lạc: cú event đen tối thật là rục rở, xá lợi tóc bí kíp thật là vi diệu.

Tất nhiên, vũ trụ bao la cũng không thiếu bọn chân đất mắt toét ác mồm. Chúng nhanh nhẩu kháo nhau rằng, trên mạng không thiếu gì trang rao bán xá lợi tóc y chang 50 -70 vạn hiện kim một cọng. Bên Mỹ, chưa phải thiên đàng, giá niêm yết có cao hơn, khoảng 48 USD/cọng. Lại có kẻ chỉ ra rằng, nếu đích thị tóc Phật, bảo vật nhân loại, chắc chắn phải nằm cẩn mật trong hoàng kim bảo tháp, đời nào có chuyện cầm từ tay thầy này chuyển qua tay thầy kia như thế. Lỡ rơi xuống đất thì ô uế và tìm sao được? Lỡ gió bay mất thì ai đền? Lỡ có kẻ trộm...lông tráo cỏ thì sao? Rồi có kẻ lại chỉ ra, chỉ có loài cỏ Pili, tức hắc giao thảo, (tên khoa học *Heteropogon contortus*), phơi khô cứ đem nhúng nước sôi ra thì nó vắn vẹo y như là lông hay tóc xoắn gập nhiệt vậy.

Hỡi chúng sinh, các người ... ngu lắm! Rõ là ta bà thấp kém, mắt cọng này ta bày cọng khác. Quách nhiên vô thánh, thể vốn nhiệm màu, trần gian toàn phàm phu mắt thịt, hiểu sao nổi lẽ vi diệu mà dám lạm bàn loạn cả cào cào? Loại đại mồm này, thế nào cũng có ngày thầy niệm Ba-la-mật cho... đăng xuất! Thế gian nói gì cứ nói, Thương Cục còn bận kiểm đếm (not sao kê), không chấp. Thị vệ triều đình không xuất hiện; công sai sở tại không cần, không gửi công văn; Tăng đoàn bảo là chưa nghe, chưa biết gì... thì hà cớ chúng sinh lắm chuyện lại có thể khiến thầy lo lắng được ru?

Chuyện xa xưa xa xưa chưa có hồi kết, đến nay còn tiếp diễn, được ghi trong Lĩnh Nam chích quái tân truyện, hồi... cuối 2023. Ghi lại để mua vui, chúng sinh có muốn comment thì mặc sức. Tuy nhiên, chớ có đoán già đoán non gán tên đất tên người cho thực tại mà bé cái lăm, lỡ

trúng thì cũng chẳng hay ho gì cho lắm, chỉ nguy cơ gây phiền phức. Đăng xuất thật đấy, bớt giỡn! Tất tậ quan nhân đương triều, cao nhân cao phẩm trong tầng giới, cao thủ trong giang hồ đều ngậm tăm thì phàm nhân cũng chớ lảm lòi. Coi như một chuyện kháo cho vui, thì cứ vui đi đã. Phương châm cao nhất, miễn vui là được, há chẳng phải là Như Lai thường trụ ngay tại trần thế bé bỏng đó hay sao?

Chỉ là khổ cho bách tính lê dân, ở đâu đó vẫn u mê chìm trong những lọc lừa dối độ, vẫn cứ tin trở thành nạn nhân bị móc túi là một cách thức để nhập Niết Bàn rồi lảm nhảm mãi trong mồm câu “đời là bể khổ”!

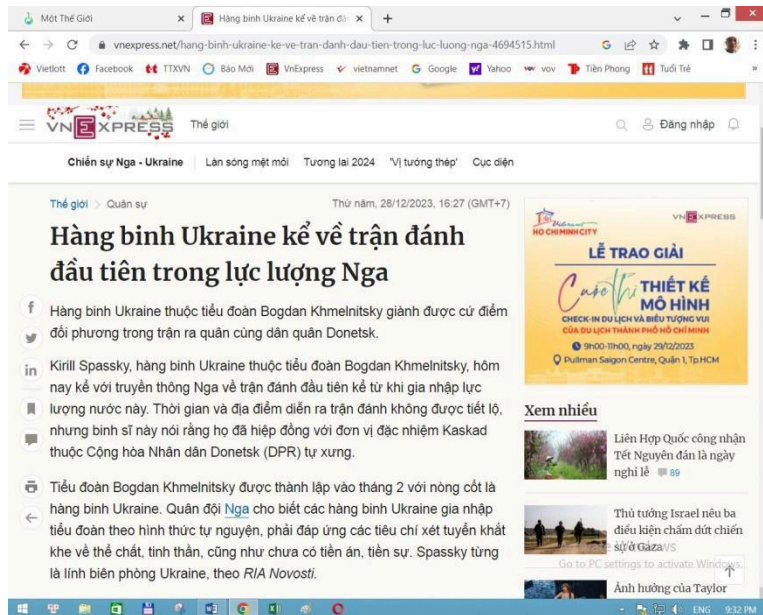
NGUYỄN HỒNG LÀM 28.12.2023 (ghi)

<https://thuymyrfi.blogspot.com/2023/12/nguyen-hong-lam-ba-va-thuong-cuc-ngoai.html#more>

Báo hại, báo cô, báo đời

Nguyễn Thông

Thứ Sáu, 29 tháng 12, 2023

Làm báo mấy chục năm ở xứ này, tôi biết chắc chắn rằng mỗi bài được xuất bản đều bị đám kiểm duyệt soi rất kỹ, tơ lơ mơ là phạt, thậm chí đình bản. Tôi nói từ thực tế khách quan, đừng cãi tôi.

Sợi dây trói ấy có tên gọi "đường lối của đảng và nhà nước", "quan điểm chính trị".

Gọi là tự do báo chí, các ông bà ấy lúc nào cũng cãi xoe xóe với thế giới về thứ tự do lỏng mà siết chặt thật này, thực chất thứ tự do ấy thế nào?

Theo quy định, trong một cơ quan báo chí mật dịch quốc doanh, tất cả cán bộ từ cấp trưởng-phó ban/phòng trở lên đều phải đảng viên (còn đảng nào vào đây nữa), ban biên tập thì đương nhiên. Tôi đồ ông bà nào tìm được tờ báo đang hoạt động ở xứ này mà bộ máy không "đảng hóa" như vậy. Tôi nói thật, tổng biên tập tờ báo là đảng viên thì báo ấy chỉ là báo Nhân Dân phẩy, ai mà thèm đọc.

Nước này có gần 900 cơ quan báo chí, tức là gần 900 Nhân Dân phẩy, gần 900 loại gói xôi giấy và gói xôi điện tử. Cười ở chỗ, tên nó Nhân Dân nhưng nó là báo đảng, dân chỉ đóng vai trò bình phong.

Xứ ta gần 100 triệu người, trừ số đảng viên vài triệu đi (mà có khi đảng viên cũng chả thèm đọc giấy gói xôi), tôi đảm bảo hơn 95 triệu còn lại cả đời không biết mặt mũi báo gói xôi thế nào.

Đơn giản là họ không thèm đọc. Phần lớn báo mật dịch khác cũng chịu chung số phận.

Đã cài cắm đảng viên trong bộ máy mỗi tờ báo như thế, nhưng họ vẫn chưa yên tâm, phía trên, phía sau còn tầng tầng lớp lớp hiến binh chính trị, cảnh sát quan điểm đường lối. Nào là ban tuyên giáo, bộ văn hóa, cục báo chí, cục thông tin điện tử, cục phát thanh truyền hình... sấm soi tìm tòi, con ruồi cũng không bay lọt.

Vậy nhưng, chả biết có phải do chủ trương, định hướng, có sự chỉ đạo, cố ý không mà voi kèn càng vẫn thoải mái lòn qua lỗ kim.

Đây, tôi nói có... báo, mách có chứng (ảnh kèm). Không riêng gì tờ này, cả trăm tờ, vài trăm tờ đều ngây dại cố ý vậy.

Tôi xin hỏi ông Nguyễn Trọng Nghĩa trưởng ban tuyên giáo, ông trùm quản báo chí xứ này: Báo của ông xu nịnh bọn Nga, cố tình xóa nhòa kẻ xâm lược và người yêu nước chống ngoại xâm, thôi thì đã đi một nhẽ bởi đám các ông chủ trương như thế, không thèm ngấm ngấm mà công khai, ai cũng biết. Nhưng công khai ca tụng, tuyên truyền về những kẻ đầu hàng, phản bội lại đất nước (như ảnh chụp kia) thì có phải là chủ trương của các ông không? Nếu các ông không biết thì bộ sàng lọc dày con kiến không lọt để làm gì? Ai cho phép thứ báo quốc doanh quái

đản suốt ngày chỉ lấy nguồn từ báo chí truyền thông Nga để nối dài cho nó, làm thuê cho nó? Các ông có nghĩ tới lúc rồi xứ ta cũng có thể rơi vào chiến tranh? Chưa chiến tranh mà đã ca tụng kẻ phản bội, đầu hàng, rồi mai sau có chuyện, ai cấm được sự noi theo những idol, thần tượng, điển hình kiểu này. Thần tượng phản bội, đầu hàng được công khai ca tụng trên báo quốc doanh, giờ ạ.

Nguyễn Thông